

Dette innholdet er fra 2007 og er nå utgått.

Norsk samarbeid med UNFPA

United Nations Population Fund

FNS BEFOLKNINGSFOND		
Type org.: Frivillig finansiert fond	Totale ressurser <p>Tilleggsmidler 36% (1,4 mrd NOK) Kjernebidrag 64% (2,5 mrd NOK) Totalt: 3,9 mrd NOK</p>	Fordeling av budsjettet <p>Afrika sør for Sahara 34,5% Asia og Stillehavsområdet 30,4%</p>
Leder: Eksekutivdirektør Thoraya Ahmed Obaid (Saudi-Arabia)	Hovedkvarter: New York, 112 landkontor og i 2006 var UNFPA aktiv med støtte til 154 land.	Internettadresser: www.unfpa.org www.unfpa.dk
Styremøter 2005: 21.-28. januar 16. - 27. juni (års møtet) 8. - 12. september		

NORGE OG UNFPA		
Norge i styret: 2004-2006	Norges totale bidrag <p>Tilleggsmidler 10% (28,5 mill NOK) Kjernebidrag 90% (262 mill NOK) Totalt: 290,5 mill NOK</p>	Største givere av kjernebidrag. NOK mill. <p>Nederland Sverige Norge</p>
Norske ansatte i organisasjonen: 7	Norges bidrag til kjernebudsjettet <p>Norsk andel 10,5%</p>	
Hovedansvarlig departement: Utenriksdepartementet		

1 USD: 6,418 NOK Alle tall fra 2006

1. Mandat og virkeområder

UNFPAs mandat fokuserer på reproduktiv helse og rettigheter for verdens mest fattige og marginaliserte befolkning, for kvinner, ungdom og personer som lever med hiv og aids.

UNFPAs mandat endret seg etter konferansen om befolkning og utvikling (ICPD) i Kairo i 1994 og oppfølgingskonferansen i 1999 (ICPD+5). Fra en agenda preget av ønsket om å skape bedre balanse mellom utvikling og befolkningsvekst, ble oppmerksomheten i større grad rettet mot forbedring av helsetiltak for menneskelig reproduksjon. Organisasjonen har en bred tilnærming til reproduktiv helse og rettigheter. Reprodutiv helseprogrammer omfatter, utover familieplanlegging, alle tjenester knyttet til graviditet og fødsel, kontroll med seksuelt overførte sykdommer - særlig hiv/aids - og andre forhold knyttet til menneskelig reproduksjon.

UNFPA gir støtte til utvikling av nasjonale strategier for befolkning og utvikling. Målet er å få til systematisk bruk av befolkningsstatistikk og analyse som grunnlag for utviklingsstrategier og planer. Totalt bidro et rekordstort antall på 180 givere med kjernebidrag i 2006.

UTENRIKSDEPARTEMENTET

2. Viktige prioriteringer

UNFPAs prioriteringer er nedfelt i fondets strategiske plan (Multi Year Funding Framework (MYFF)) for perioden 2004 - 2007. Fra 2008 - 2011 vil den nye strategiske planen gi retningslinjene for arbeidet. Som i MYFF tar planen utgangspunkt i handlingsplanen fra ICPD, tusenårsmålene og fattigdomsbekjempelse og fokuserer på tre overordnede mål innenfor områdene:

- Befolkning og utvikling.
- Reproduktiv helse.
- Likestilling og styrking av kvinners stilling (empowerment).

Kvinner, ungdom og hiv/aids er vektlagt i alle UNFPAs programmer og aktiviteter. Det legges også vekt på en rettighetsbasert tilnærming. Når det gjelder hiv og aids arbeider UNFPA særlig med forebygging. Fondets prioriterte målgrupper er gravide kvinner og ungdom og fremme av kondombruk er et prioritert innsatsområde. Beskyttelse av reproduktiv helse i humanitære kriser er også et viktig innsatsområde for UNFPA. I sine arbeidsmetoder har UNFPA beveget seg bort fra prosjektvirksomhet til fordel for politisk pådrivervirksomhet (advocacy) samt data- og kunnskapsinnsamling- og formidling. Den nye strategien fokuserer enda sterkere enn tidligere på formidling av resultater.

3. Norsk politikk overfor UNFPA

UNFPAs mandat samsvarer med norske målsettinger innen helse og sosial sektor. Fra norsk side er det viktig å sikre UNFPA arbeidsvilkår til å fylle sin pådriverrolle i oppfølgingen av Kairo-konferansen (ICPD) globalt og på landnivå. Norge har støttet opp om fondets strategiske plan MYFF i perioden 2004-2007, og støtter også opp om den nye strategiske planen 2008-2011.

Fra norsk side ønsker vi velkommen UNFPAs orientering i retning av en mer strategisk "policy" tilnærming framfor prosjektvirksomhet. Som del i FNs reformagenda oppfordrer vi organisasjonen til å innta en aktiv og positiv holdning til harmonisering og koordinering sentralt, regionalt og på landnivå. Som en relativt liten organisasjon er det viktig at UNFPA ikke sprer seg for tynt personellmessig på landnivå, men heller lar seg representere av partnere som UNDP og UNICEF der det er naturlig. Vi støtter organisasjonens arbeid med å styrke det regionale nivået, for å kunne gi bedre støtte til landkontorene. Det er imidlertid viktig at de nye regionkontorene samlokaliseres med regionkontorene til de andre FN-organisasjonene.

Norge legger vekt på dialogen om giverharmonisering og FN-reform både på hovedkvarternivå, regional nivå og i samarbeidsland, basert på forslagene i Høynivåpaneletes rapport om FN reform. Blant de prioriterte områdene, kan nevnes:

- Arbeide for økt harmonisering mellom FN-organisasjonene gjennom felles programmer, felles landkontor og felles bruk av ressurser og tjenester.
- Arbeide for at organisasjonene i økende grad deltar med kapasitetsoppbygging og rådgivning i sektorprogrammer.

4. Oppnådde resultater 2006

I 2006 ga UNFPA støtte til 154 land og territorier i arbeidet med å gjennomføre ICPD og Tusenårsmålene; for å redusere dødelighet, fremme hiv-forebygging og møte behovet for familieplanlegging.

UNFPA ga støtte til African Union med utviklingen av Maputo Plan of Action, som forplikter afrikanske land å arbeide mot målet om universell tilgang til reproduktiv helse innen 2015, med integrering av hiv/aids i slike helsetjenester.

UNFPA utviklet en ny strategi for arbeidet i humanitære kriser og nødhjelpssituasjoner, med særlig fokus på kvinners reproduktive rettigheter samt på motarbeiding av kjønnsbasert vold.

FNs generalforsamling vedtok i 2006 å inkludere målet om universell tilgang til reproduktiv helse innen 2015 i Tusenårsmålene.

5. Norske initiativ 2007-08

- Støtte til felles UNFPA/UNICEF program for bekjempelse av kjønnslemlestelse i 17 land.
- Arbeide for bedre koordinering og harmonisering mellom FN-organisasjonene på landnivå (One UN) samt samlokalisering og koordinering av FN-organisasjonene på regional nivå.
- Deltakelse i samarbeidet med andre likesinnete land for lage felles system for vurdering av de multilaterale organisasjonenes effektivitet og for å oppnå bedre resultatrapportering.